

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	9011010086
Dátum vydania rozhodnutia:	11.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9011010086.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: Ing. H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., zastúpený JUDr. Ján Benčura, advokát so sídlom Záhradnícka 41, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1240/2011-420 zo dňa 07.03.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/146/2011-68 zo dňa 19.09.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/146/2011-68 zo dňa 19. septembra 2013 z m e ň u j e tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 7. marca 2011 č. 1240/2011-420 v spojení s rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 1243/2011 zo dňa 12.01.2011 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 697,27 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu JUDr. Jána Benčuru, advokáta, Bratislava.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/146/2011-68 zo dňa 19. septembra 2013 v časti tretieho výroku o povinnosti vyplatiť náhradu trov právneho zastúpenia advokátovi žalobcu uctáŕňou Krajského súdu v Bratislave, z r u š u j e .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1240/2011-420 zo dňa 07.03.2011. Žalobcovi súd náhradu trov nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 1243/2011 (v rozhodnutí nesprávne uvedené č. 1243/2001- poznámka odvolacieho súdu),

sp. č. 431/2011-560 zo dňa 12.01.2011 (v rozhodnutí nesprávne uvedené zo dňa 12.01.2001- poznámka odvolacieho súdu), ktorým bolo v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), ďalej len Správny poriadok, zrušené právoplatné rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1681/9229/2007 zo dňa 28.11.2007 ako nezákonné a vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Z administratívneho spisu zistil, že rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1681/19229/2007 zo dňa 28.11.2007 bolo schválené poskytnutie podpory žalobcovi - žiadateľovi na jednotnú platbu na plochu v sume 15.114,88 Sk (501,72 Eur) a poskytnutie podpory na plodiny na ornej pôde v sume 2.714,- Sk (90,09 Eur), podľa zákona č. 274/2006 Z.z. o podpore v pôdohospodárstve a Nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 zo dňa 29.09.2003 (ďalej len „rozhodnutie o poskytnutí podpory“).

Proti právoplatnému rozhodnutiu Pôdohospodárskej platobnej agentúry podala Pôdohospodárska platobná agentúra prvý podnet na jeho preskúmanie v mimo odvolacom konaní doručený Ministerstvu pôdohospodárstva Slovenskej republiky dňa 19.04.2010 odôvodnený zistením iných výmer obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy zistených pri opakovanej kontrole na mieste 17.04.2008, než boli zistené pri prvej kontrole na mieste predchádzajúcej vydaniu rozhodnutia, ktorá bola vykonaná v dňoch 12.-13.11.2007. Ministerstvo pôdohospodárstva SR následne rozhodnutím č. 15542/2010 zo dňa 20.5.2010 zrušilo podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku právoplatné rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry a vec jej vrátilo na nové prerokovanie a rozhodnutie. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom rozhodol minister pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja SR, rozhodnutím č. 10473/2010-420 zo dňa 19.8.2010 tak, že rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 15542/2010 zo dňa 20.5.2010 zrušil, pričom konštatoval vo svojom odôvodnení, že v administratívnom spise sa nenachádza žiaden relevantný doklad preukazujúci, že žalobca diel pôdneho bloku E., ktorý deklaroval v žiadosti neobhospodaroval. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR listom č. 138719/2010 zo dňa 15.12.2010 ukončilo konanie začaté podnetom na preskúmanie mimo odvolacieho konania z 19.04.2010.

Dňa 15.12.2010 podala Pôdohospodárska platobná agentúra druhý podnet na preskúmanie rozhodnutia o poskytnutí podpory v mimo odvolacom konaní. Na základe tohto podnetu zrušilo Ministerstvo pôdohospodárstva a regionálneho rozvoja SR rozhodnutím č. 1243/2011, sp. č. 431/2011-560 zo dňa 12.01.2011, podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku, právoplatné rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry o poskytnutí podpory a vrátilo jej vec na nové konanie a rozhodnutie. Rozklad žalobcu proti rozhodnutiu Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR zo dňa 12.01.2011 žalovaný zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil rozhodnutím zo dňa 07.03.2011 č. 1240/2011-420 (rozhodnutie je predmetom súdneho prieskumu v tomto súdnom konaní).

Krajský súd poukázal na § 3 ods. 1, 32 ods. 1 a 2 a § 65 ods. 1 a 2 Správneho poriadku (zrejme omylom krajský súd uviedol ustanovenie OSP) a konštatoval, že v preskúmanej veci je nesporné, že z povahy prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že ide o rozhodnutie procesnej povahy, ktorým bolo pôvodné rozhodnutie Poľnohospodárskej platobnej agentúry zrušené a vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Ide teda o rozhodnutie, ktorým sa správne konanie vo veci nekončí, je to rozhodnutie, ktoré pre žalobcu vo vzťahu k posudzovanej činnosti nezakladá žiadne práva ani povinnosti s konštitutívnym účinkom, to znamená, že nie je spôsobilé ukrátiť žalobcu na jeho právach, ani na základných právach a slobodách. Za takýto typ rozhodnutia je možné považovať aj rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, ktorým zrušil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko prvostupňový správny orgán sa bude znovu zaoberať určitým prípadom a umožní ďalšie dokazovanie.

Konštatuje, že z dokazovania prvostupňového správneho orgánu nesporne vyplýva, že platobná agentúra v konaní o žiadosti žalobcu - žiadateľa na rok 2007 nedostatočne preverila skutkový stav veci, na čo poukazuje okrem iného aj rozpor v správach z kontrol na mieste vykonaných v dňoch 12.11.2007 a 13.11.2007 a dňa 17.04.2008. Platobná agentúra je v zmysle zásady materiálnej pravdy povinná spoľahlivo zistiť stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné doklady pre rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave dospel k záveru totožnému so záverom správnych orgánov a konštatoval, že

preskúvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona. Na základe tohto rozhodnutia bude vo veci vykonané opakované dokazovanie a vo veci bude vydané nové rozhodnutie.

Konštatoval, že preskúvané rozhodnutie je vecne správne, správny orgán vo veci rozhodol skutkovo správne a v súlade so zákonom, preto podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP, žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol pri aplikácii § 250k ods. 1 OSP, tak že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Súčasne rozhodol o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia súdom ustanovenému advokátovi žalobcu, ktorému priznal trovy právneho zastúpenia v sume 617,16 Eur.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal riadne a včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vrátiť vec na nové konanie a rozhodnutie a priznať trovy konania vo výške 165,56 Eur.

V dôvodoch poukazoval, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, absentuje zdôvodnenie žalobných námietok žalobcu a to vo vzťahu k žalobným bodom, ktoré formuloval žalobca v podanej žalobe, keď tvrdil, že existujú dve právoplatné rozhodnutia vydané v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a to rozhodnutie žalovaného č. 10473/2010-420 zo dňa 19.08.2010 a preskúvané rozhodnutie žalovaného. Poukázal na § 30 ods. 1 písm. i/ Správneho poriadku a vyslovil názor, že existencia dvoch právoplatných rozhodnutí, ktoré posudzovali tú istú vec je v rozpore s týmto zákonným ustanovením.

Tvrdil, že v rozhodnutí prvostupňového súdu chýba právna kvalifikácia, tak aby bolo zrejmé v čom prvostupňový súd videl rozpor v mimo odvolacom konaní preskúvaného rozhodnutia s hmotným právom. Mal za to, že prvostupňový súd nerešpektoval vyslovený právny názor odvolacieho súdu v skoršom rozhodnutí vo veci, v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) č.k. 4Sžo/61/2012-55 zo dňa 23. apríla 2013, ktorý konštatoval, že „podmienkou pre taký postup však musí byť vždy spoľahlivé preukázanie porušenia hmotného práva preskúvaným rozhodnutím, a nie iba napr. zistenie procesných nedostatkov vrátane možného porušenia zásady materiálnej pravdy spočívajúceho v nedostatočnom zistení skutočného stavu veci, keďže ide o procesnú zásadu týkajúcu sa dokazovania v správnom konaní.“ Krajský súd právny názor nerešpektuje a opätovne odôvodňuje postup žalovaného len porušením zásady materiálnej pravdy, čo je základnou zásadou procesného práva. Ani táto zásada však nie je dostatočne a určite právne kvalifikovaná a definovaná v procesnom postupe, čo správny orgán urobiť mal a neučinil. Samotné konštatovanie rozporu z kontrol, ktoré sa uskutočnili v dvoch rôznych obdobiach nie je a ani nemôže byť odôvodnením chýbajúcej materiálnej pravdy rozhodnutia, ktoré vychádzalo z kontroly na mieste uskutočnenej v rozhodnom čase, keďže na posudzovanie zákonnosti je rozhodujúci stav ku dňu prijatia preskúvaného rozhodnutia.

V rozsudku absentuje akákoľvek právna kvalifikácia zákonnosti výkonu druhej kontroly na mieste, ako aj posúdenie jej zákonnosti. Nariadenie ES č. 796/2004 neoprávňuje správny orgán k výkonu kontroly namieste, ktorá sa uskutočňuje po uplynutí doby, za ktorú bola podpora poskytnutá. Žalobca nemal žiadnu povinnosť obhospodarovat' uvedený pozemok počas roku 2008, keďže podpora mu bola poskytnutá za rok 2007 a len kontrola počas roku 2007 by mohla preukázať oprávnenosť alebo neoprávnenosť poskytnutia priamych platieb.

V rozsudku chýba právna kvalifikácia aj zdôvodnenie, prečo prvostupňový súd posudzuje skutkové okolnosti veci, a to závery z kontroly na mieste z roku 2008, ktoré vyšli najavo až po prijatí v mimo odvolacom konaní preskúvaného rozhodnutia, čo je v rozpore s § 65 ods. 3 Správneho poriadku, keďže správny orgán môže vychádzať len zo skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia a teda kontrola na mieste vykonaná v roku 2008 nemôže mať žiadnu relevantnú váhu na posúdenie zákonnosti rozhodnutia prijatého v roku 2007, pričom zmena užívacích práv k pozemku, ktorý bol predmetom

kontrol, čo sám potvrdzuje žalovaný, je jednoznačne zmenou skutkových okolností. V rozhodnutí chýba akékoľvek posúdenie vplyvu, či už zo strany žalovaného alebo prvostupňového súdu na práva žalobcu dobromyseľne nadobudnuté. Poukazoval, že už v prvom rozhodnutí o rozklade pod č. 10473/2010-420 zo dňa 19.08.2010 žalovaný konštatoval, že neexistuje dôkaz, že spornú pôdu žalobca neužíval.

III.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu, ktoré mu bolo doručené dňa 08.11.2013 nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd, odvolací súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, keď za dôvod zmeny rozsudku krajského súdu považuje nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia.

V správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Predmetom prieskumu v tomto súdnom konaní je rozhodnutie žalovaného č. 1240/2011-420 zo dňa 07.03.2011, ktorým bol zamietnutý rozklad voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. 1243/2011, sp. č. 431/2011-560 zo dňa 12.01.2011, ktorým bolo v mimo odvolacom konaní zrušené rozhodnutie Poľnohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1681/9229/2007 zo dňa 28. novembra 2007, ktorým Poľnohospodárska platobná agentúra rozhodla o poskytnutí podpory na jednotnú platbu na plochu v roku 2007 žiadateľovi - žalobcovi.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správneho orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Z ods. 2 § 65 citovaného zákona vyplýva, že správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Z ods. 3 § 65 citovaného zákona pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Podľa § 68 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán nemôže mimo odvolacieho konania rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť po uplynutí troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 68 ods. 2 Správneho poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacieho konania, sa možno odvolať (podať rozklad). Ak správny orgán oznámil, že začal preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania, na preskúmanie a na rozhodnutie o odvolaní sa nevzťahuje lehota podľa odseku 1.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že rozhodnutím Poľnohospodárskej platobnej agentúry, Dobrovičova 12, Bratislava 1 (ďalej len „agentúra“) č. 500/1681/9229/2007 z 28.11.2007 bola žalobcovi ako žiadateľovi poskytnutá podpora na jednotnú platbu na plochu vo výške 15.114,88 Sk a podpora plodín na ornej pôde vo výške 2.714,- Sk (rozhodnutie o podpore), ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.12.2007, a ktorým bola poskytnutá žalobcovi ako žiadateľovi podpora na základe zákona č. 274/2006 Z.z. o podpore v poľnohospodárstve a rozvoji vidieka v súlade s ustanoveniami Nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 z 29.09.2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá pre režimy priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky, a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov v znení neskorších predpisov a v zmysle Nariadenia vlády SR č. 159/2007 zo dňa 14.03.2007.

Rozhodnutie o podpore bolo vydané na základe žiadosti žalobcu zo dňa 02.05.2007 doplnenej 31.05.2007, o podporu na rok 2007, v ktorej deklaroval požiadavku na jednotnú platbu na plochu na výmeru v rozsahu 9,10 ha a podporu plodín na ornej pôde na výmeru 1,56 ha, keď deklaroval užívanie poľnohospodárskej pôdy v lokalite E. na dieloch XXXX/X a XXXX/X. Pred vydaním rozhodnutia o podpore bola vykonaná krízová kontrola 27.07.2007, 24.10.2007 a v dňoch 12. a 13.11.2007 kontrola na mieste, ktorá určila pre pôdny diel XXXX/X výmeru 5,46 ha, pre diel XXXX/X 3,54 ha. Konštatovala, že nebolo zistené, že žalobca ako žiadateľ vytvoril umelé podmienky potrebné k tomu, aby v rozpore s podpornými opatreniami získal neoprávnenú výhodu, ani nebola zistená u žalobcu nesprávnosť v nedeklarovanej ploche. Súčasťou správy o kontrole a podkladov správy o kontrole sú údaje, z ktorých bolo zistené, že správou z kontroly na mieste na základe merania pri diely XXXX/X bola určená užívaná výmera v rozsahu 5,46 ha a pri diely XXXX/X 3,54 ha (deklarované bolo žalobcom 5,6ha a 4,6 ha), súčasťou kontroly je aj tabuľka, z ktorej pri diely XXXX/X je konštatované, že tento diel, ktorého celková výmera je 6,55 ha, jeho užívanie deklaruje nielen žalobca v rozsahu 4,6 ha, ale aj G. A. v rozsahu 6,55 ha. Na základe aj tejto kontroly bolo vydané rozhodnutie o poskytnutí podpory (28.11.2007).

Kontrolou zo dňa 17.04.2008 agentúra konštatovala, že na pôdnom diele XXXX/X je vykazovaná duplicitná deklarácia a vo vzťahu k dielu XXXX/X konštatuje, že bol zameraný len SAPS, nakoľko v čase merania celý diel bol osiaty jednou plodinou, pri diele XXXX/X stanovila výmeru vo výške 0 ha.

Z administratívneho spisu odvolací súd ďalej zistil, že rozhodnutie o podpore bolo preskúmané v konaní postupom podľa § 65 ods. 1 a nasl. Správneho poriadku na základe podnetu agentúry v mimo odvolacom konaní a to nielen preskúmaným rozhodnutím žalovaného, ale aj v skoršom konaní, ktoré bolo ukončené vydaním rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 10473/2010-420 z 19.08.2010, ktoré konštatovalo, že rozhodnutie o poskytnutí podpory je zákonné a nebol predložený žiadny relevantný doklad preukazujúci, že žalobca pozemok na pôdnom bloku E. neobhospodaruje. Z administratívneho spisu bolo zistené, že obe konania o preskúmanie rozhodnutia o podpore mimo odvolacieho konania, postupom podľa § 65 a nasl. Správneho poriadku, boli preskúmané na podnet agentúry, pričom obsahovo oba podnety agentúry sú totožné.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím je v poradi už druhým rozhodnutím správneho orgánu v konaní o preskúmanie rozhodnutia o poskytnutí podpory postupom podľa § 65 a nasl. zákona o správnom konaní, ktoré začalo na základe podnetu agentúry a na základe výsledkov kontroly na mieste zo dňa 17.04.2008. Treba konštatovať, že oba podnety agentúry sú obsahovo totožné.

Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 3 Správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernené vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku správne orgány sú povinné na úradnej tabuli správneho orgánu, na internete, ak majú k nemu prístup, prípadne aj iným vhodným spôsobom zrozumiteľne a včas informovať verejnosť o začatí, uskutočňovaní a o skončení konania vo veciach, ktoré sú predmetom záujmu verejnosti alebo o ktorých to ustanovuje osobitný zákon. Pritom sú povinné ochraňovať práva a právom chránené záujmy účastníkov konania a iných osôb. Úradná tabuľa správneho orgánu musí byť nepretržite prístupná verejnosti.

Podľa § 3 ods. 6 Správneho poriadku ustanovenia o základných pravidlách konania uvedených v odsekoch 1 až 5 sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení.

Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov, aj preskúmaním mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku, prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom (zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania) alebo skutkovými zisteniami a okolnosťami. Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov, pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím, nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov administratívneho konania.

V danom prípade prvostupňový a aj druhostupňový správny orgán dospeli k záveru, že skutkové zistenia Poľnohospodárskej platobnej agentúry boli vyhodnotené v rozpore s procesným predpisom a neboli dodržané všetky procesné práva upravené Správnym poriadkom. Toto však nezakladá oprávnenie správneho orgánu konajúceho o mimoriadnom opravnom prostriedku, aby začal konanie o zrušení právoplatného prvostupňového rozhodnutia Poľnohospodárskej platobnej agentúry postupom podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku.

Podľa názoru najvyššieho súdu, skutočnosť, či právoplatné rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom, musí byť zistená nepochybným spôsobom a musí byť riadne odôvodnená v samotnom rozhodnutí správneho orgánu.

V konaní o zrušení rozhodnutia v mimo odvolacom konaní musí byť konajúcim nadriadeným správnym orgánom riadne preukázané, že rozhodnutie je vydané v rozpore s právnym poriadkom.

Z preskúmaného rozhodnutia žalovaného odvolací súd zistil, že postupom Poľnohospodárskej platobnej agentúry došlo k porušeniu procesného práva, pretože sa dôsledne neriadila ustanoveniami Správneho poriadku o vykonaní dokazovania za účelom riadneho zistenia skutočného stavu veci. Podľa názoru senátu odvolacieho súdu, žalovaným nebolo dostatočne objasnené, že zo strany agentúry došlo k

porušení hmotného práva, keďže mal kompetenciu rozhodovať o pridelení dotácie, a to na základe zistení o skutočnom stave veci. V tejto súvislosti dospel senát odvolacieho súdu k záveru, že v tejto veci došlo k pochybeniam prvostupňového orgánu v súvislosti s nedostatočne zisteným skutočným stavom veci tým, že bol v konaní nedôsledný.

Naviac odvolací súd poukazuje, že výsledky kontrol vykonaných pred vydaním rozhodnutia o podpore a po vydaní nepreukazujú iné - teda odlišné skutkové zistenia. Skutkové zistenia, že pôdny blok E. diel XXXX/X žalobca deklaroval spolu aj s inou osobou boli už obsiahnuté v materiáloch týkajúcich sa kontroly vykonávanej 12. a 13.11.2007. Pri oboch kontrolách sú konštatované zistenia duplicitného deklarovania, obhospodarovania poľnohospodárskej pôdy pri pôdnom diely XXXX/X.

V mimo odvolacom konaní postupom podľa § 65 ods. 1 a nasl. zákona o správnom konaní sa preskúmavalo právoplatné rozhodnutie správneho orgánu, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.12.2007. Právoplatné rozhodnutie agentúry bolo už preskúmané i v skoršom mimo odvolacom konaní. Z obsahu administratívneho spisu bolo preukázané, že oba podnety, ktoré agentúra podala na zrušenie toho istého právoplatného rozhodnutia, boli obsahovo totožné.

Podľa § 30 ods.1 písm. i/ Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak sa v tej istej veci právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Prekážka rozhodnutej veci (res iudicata) svojou podstatou patrí k procesnými podmienkami a jej existencia (zistenie) vedie bez ďalšieho k zastaveniu správneho konania. Táto procesná prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec, pričom o tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, táto sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb (konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako správny orgán a súd v rámci súdneho prieskumu po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania a čo je dôležité, prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, ak bol určitý skutkový stav veci po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne.

Podľa odvolacieho súdu neboli v tejto veci splnené zákonné podmienky na konanie podľa § 65 ods. 1 a nasl. Správneho poriadku pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci, z dôvodu, že o totožnom podnete na jeho začatie i o rozklade totožného subjektu vo vzťahu k prieskumu totožného rozhodnutia v mimo odvolacom konaní, pred tým istým správnym orgánom bolo už pred vydaním rozhodnutia, ktoré je predmetom tohto súdneho konania už právoplatne v mimo odvolacom konaní rozhodnuté.

Poukazujúc na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP napadnuté rozhodnutie žalovaného ako nezákonné zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a súčasne zmenil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, aplikujúc § 250ja ods. 3 prvá veta OSP. Úlohou správnych orgánov bude konanie o preskúmanie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní zastaviť(§60a, §59 ods.2 v spojení s § 30 ods.1 písm. i/ Správneho poriadku).

K dôvodom, ktoré uviedol krajský súd v odvolaní napadnutom rozsudku, odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje s vysloveným právnym názorom, že preskúmané rozhodnutie je rozhodnutie, ktorým sa správne konanie vo veci nekončí, a že ide o rozhodnutie, ktoré vo vzťahu k žalobcovi nezakladá žiadne právo ani povinnosti s konštitutívnym účinkom a nie je spôsobilé ukrátiť žalobcu na jeho právach ani na základných právach a slobodách. Dáva do pozornosti krajskému súdu skoršie rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci 4Sžo/61/2012 zo dňa 23.04.2013, ktoré sa nachádza na č.l. 55 súdneho spisu, ktoré na str. 11 konštatuje: „Rozhodnutie nadriadeného správneho orgánu, ktorým sa zrušuje alebo mení právoplatné rozhodnutie v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku, zasahuje do priznaných hmotných práv fyzických alebo právnických osôb nadobudnutých v pôvodnom právoplatne skončenom konaní. K tomuto zásahu dochádza aj v prípade, ak sa pôvodné právoplatné rozhodnutie

zrušuje s vrátením vecí na nové konanie a rozhodnutie orgánu, ktorý ho vydal. Aj pri vydávaní takéhoto rozhodnutia musí nadriadený správny orgán dbať na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté (§ 65 ods. 2 druhá veta Správneho poriadku), pričom úvaha správneho orgánu v tomto smere podlieha súdnemu prieskumu.“

Odvolací súd je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo spôsobilé zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov žalobcu práve z dôvodu, že rozhodnutím žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu došlo k zrušeniu rozhodnutia, ktoré zakladalo právo žalobcu na poskytnutie podpory na jednotnú platbu na plochu a podporu plodín na ornej pôde. Z tohto dôvodu súd sa s vysloveným právnym názorom krajského súdu nestotožnil.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd priznáva náhradu trov za celé konanie, pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky týmto rozsudkom ruší aj tretí výrok rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/146/2011-68 zo dňa 19. septembra 2013, ktorým krajský súd priznal ustanovenému právnenému zástupcovi žalobcu, JUDr. Jánovi Benčurovi, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 617,16 €.

Odmenu advokáta a náhradu hotových výdavkov, vrátane DPH, uplatnených podľa § 11 ods. 4, § 15, § 16 § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), priznal odvolací súd nasledovne:

- za jeden úkon právnej služby v roku 2011 - prevzatie a príprava zastúpenia dňa 14.12.2011, vo výške 123,50 € podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky, čo je 1/6 výpočtového základu, ktorý bol v roku 2011 vo výške 741,- € a režijný paušál 7,41 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky), vrátane DPH, keďže právny zástupca žalobcu je jej platiteľom. Preto mu bola priznaná uplatnená DPH zo základu 130,91 € vo výške 20%, v sume 26,18 €,

- za dva úkony právnej služby v roku 2012, pri výpočtovom základe pre rok 2012 vo výške 763,- € a to za jeden úkon, ktorým bolo podanie tlačiva pre dokazovanie pomerov účastníka zo dňa 23.05.2012, za ktorý je podľa § 14 ods. 5 písm. a) vyhlášky odmena vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. 31,79 €, ďalej za podanie odvolania doručeného súdu dňa 05.11.2012, vo výške 127,16 € podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky, čo je 1/6 výpočtového základu, dvakrát režijný paušál á 7,63 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky), vrátane DPH zo základu 174,21 € vo výške 20%, v sume 34,84 €,

- za dva úkony právnej služby v roku 2013, pri výpočtovom základe pre rok 2013 vo výške 781,- € a to za účasť na pojednávaní dňa 19.09.2013 vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 v spojení § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky (1/6 výpočtového základu pre rok 2013) a za podanie odvolania doručeného súdu dňa 29.10.2013 vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 v spojení § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky (1/6 výpočtového základu), dva krát režijný paušál á 7,81 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky), vrátane DPH zo základu 275,94 € vo výške 20%, v sume 55,19 €.

Odvolací súd nepriznal náhradu za úkon zo dňa 26.09.2012 uplatnený ako poradu s klientom kratšiu ako jedna hodina. Tento úkon odvolací súd posúdil ako úkon, ktorý nebol účelne vynaložený podľa § 142 OSP, pričom ani v spise sa nenachádza žiaden dôkaz preukazujúci vykonanie tohto úkonu právnej služby.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trovy konania vo výške 697,27 €.

Senát rozhodol pomerom hlasov v pomere 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.